

Sygn. akt II PK 9/06

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z powództwa A. S.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w C.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 8 czerwca 2006 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w P.
z dnia 23 czerwca 2005 r., sygn. akt III APa .../05,

odrzuca skargę kasacyjną.

U z s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w P. w sprawie A. S. przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w C. o zapłatę wyrokiem z 23 czerwca 2005 r. oddalił apelację powoda.

W skardze kasacyjnej powód zaskarżył powyższe orzeczenie w całości, zarzucając mu naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie następujących przepisów: (-) art. 21 ust. 4 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 1982 r. Nr 31, poz. 214 z późn. zm.) w brzmieniu ustalonym przez art. 8 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej (Dz. U. z 1989 r. Nr 4, poz. 24); (-) art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej (Dz. U. z 1989 r. Nr 4, poz. 24); (-) art. 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w

państwowej sferze budżetowej oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 34, póź. 163). Zdaniem autora skargi kasacyjnej „naruszenie wskazanych przepisów prawa materialnego, a raczej ich pominięcie przez Sąd, doprowadziło do wydania orzeczeń, które stoją w jaskrawej sprzeczności z tak istotnymi przepisami prawa, a powinny stanowić podstawę do uwzględnienia słusznych roszczeń powoda.”

Ponadto wnoszący skargę kasacyjną zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które miały istotny wpływ na wynik niniejszej sprawy, a w szczególności art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niepodanie przez sąd w zaskarżonym wyroku, dlaczego nie uznał dowodów wskazanych przez powoda w apelacji oraz tych, na których oparł zaskarżony.

W opinii autora kasacji Sąd nie dokonał szczegółowej analizy treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 26 października 1993 r. sygn. akt U 15/92, a w związku z tym niesłusznie oddalił wniosek powoda o zainicjowanie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym.

Wskazując na powyższe podstawy wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w Z. z 7 lutego 2005 r. i przekazanie sprawy właściwemu Sądowi do ponownego rozpoznania, z uwzględnieniem należnych powodowi kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych ; ewentualnie o zmianę zaskarżonego orzeczenia oraz poprzedzającego wyroku SO w Z. i uwzględnienie powództwa w całości z zasądzeniem na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienie. Rozpatrywana skarga nie zawiera ani wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, ani uzasadnienia takiego wniosku. Zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. brak tego rodzaju jest nieusuwalny i prowadzi do odrzucenia kasacji bez wzywania skarżącego do jego usunięcia.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy odrzucił skargę na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.